

sa pokwitowania odbioru z dnia 20 oraz 23 września 1991 r. podpisane własnoręcznie przez [redacted], a także raporty kasowe: nr 66 z 20 września 1991 r. oraz nr 67 z 23 września 1991 r. Pożyczka została zabezpieczona ustanowieniem hipoteki na zabudowanej nieruchomości: budynek mieszkalny i gospodarczy Nr Kw 14994 należący do [redacted] i [redacted]. Oprocentowanie pożyczki w umowie ustalono według zmiennej stopy oprocentowania, stosowanej przez PKO BP dla kredytów inwestycyjnych długoterminowych, powiększonej o 2% w stosunku miesięcznym. Natomiast w akcie notarialnym repertorium A nr 7733/91 z dnia 20 września 1991 r. zamieszczono zapis, iż pożyczka jest oprocentowana w wysokości 2% w stosunku miesięcznym, a odsetki są naliczane od kwoty udzielonej pożyczki za okres od postawienia pożyczki do dyspozycji pożyczkobiorcy do czasu jej spłaty. W dniu 25 kwietnia 2005 r. w formie protokołu notarialnego repertorium A nr 3387/2005 dokonano sprostowaniem oczywistej pomyłki i zastosowano zapis dotyczący oprocentowania pożyczki wynikający wprost z umowy. Spłatę pożyczki ustalono na:

- odsetki – począwszy od drugiego miesiąca po postawieniu pożyczki do dyspozycji pożyczkobiorcy, płatnych w ratach miesięcznych,
- kapitał – spłata po dwudziestu czterech miesiącach od dnia zatrudnienia ostatniego bezrobotnego, płatny w sześciu półrocznych ratach.

Spłata pożyczki nie była dokonywana zgodnie z postanowieniami umowy, w związku z czym w dniu 11 maja 1992 r. Urząd wypowiedział umowę pożyczki i zażądał natychmiastowej spłaty całego zadłużenia wraz z odsetkami. Po wypowiedzeniu umowy pożyczki Urząd wezwał [redacted] pismem z dnia 1 lipca 1992 r. do ostatecznej spłaty całości zadłużenia. Wezwanie okazało się nieskuteczne, w związku z czym 17 sierpnia 1992 r. Urząd wystąpił do Sądu Rejonowego w Turku z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu repertorium A nr 7733/91 z dnia 20 września 1991 r. Sąd nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 20 sierpnia 1992 r. Ponieważ dłużnik w dalszym ciągu nie regulował zadłużenia, Urząd w dniu 15 grudnia 1992 r. skierował wniosek do Komornika Sądu Rejonowego w Turku o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego tj. aktu notarialnego opatrzonego klauzulą wykonalności, na podstawie którego [redacted]

[redacted] poddają się egzekucji z tegoż aktu oraz umowy pożyczki w myśl art. 777 pkt 4 k.p.c. W toku prowadzonej przez Komornika Sądu Rejonowego Rewir II w Turku egzekucji sygn. akt II Km. 7/93 skuteczna licytacja nieruchomości odbyła się w dniu 30 grudnia 1996 r. Z licytacji uzyskano kwotę 45.510 zł. Wskazana kwota została podzielona zgodnie z planem podziału sporządzonym przez Sąd Rejonowy w Turku, zgodnie z którym

Urząd otrzymał kwotę 2.500 zł. Ponadto w toku postępowania Komornik Sądu Rejonowego Rewir II w Turku przekazał 313,64 zł. Natomiast dobrowolne wpłaty dokonane przez Pana [REDAKTED] na poczet zadłużenia wyniosły 6.600 zł na poczet należności głównej i 1.303 zł na poczet odsetek.

Na dzień 24 kwietnia 2008 r. stan zadłużenia z tytułu udzielonej pożyczki wynosił 12.475,06 zł. Prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, jednakże egzekucja jest bezskuteczna. Sprawa [REDAKTED] była również badana przez sądy oraz inne instytucje, a mianowicie:

1. Ww. sprawa była przedmiotem kontroli przeprowadzonej na zlecenie Krajowego Urzędu Pracy w Warszawie w dniu 15 września 1999 r. przez zespół kontrolny powołany Zarządzeniem nr 4/99 Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu Filia w Koninie. Kontrola ta nie dopatrzyła się żadnych uchybień w działaniach dotyczących przedmiotowej sprawy:

[REDAKTED] na drodze postępowania sądowego dochodził od Urzędu odszkodowania w kwocie 470.000 zł z tytułu rzekomo bezprawnej egzekucji zobowiązań wynikających z udzielonej pożyczki. W sprawie sygn. akt XV.C. 314/01 Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek Zamiejscowy w Koninie prawomocnym wyrokiem z dnia 2 lutego 2002 r. oddalił powództwo. Na skutek złożonej przez [REDAKTED] skargi o wznowienie postępowania w tej sprawie Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek Zamiejscowy w Koninie wyrokiem w sprawie sygn. akt XV C 326/03 oddalił skargę i zasądził od [REDAKTED] na rzecz Starosty Tureckiego – Powiatowego Urzędu Pracy w Turku kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Natomiast wyrokiem z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie sygn. akt I A Ca 247/04 Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację [REDAKTED] od tego wyroku, gdyż uznał ją za bezzasadną i zasądził od [REDAKTED] na rzecz Starosty Tureckiego – Powiatowego Urzędu Pracy w Turku kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

3. Z powództwa [REDAKTED] toczyło się również przed Sądem Rejonowym w Turku postępowanie o unieważnienie umowy pożyczki z dnia 16 września 1991 r. Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie sygn. akt IC 131/05 Sąd oddalił powództwo i zasądził od [REDAKTED] na rzecz Starosty Tureckiego – Powiatowego Urzędu Pracy Turku zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.415 zł, a wyrokiem z dnia 3 lutego 2006 r. sygn. akt I 1 Ca 10/06